



A Balassagyarmati Törvényszék mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2023. január 9. és 2023. március 01. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t:

Terhelt1 vádlott - aki hely1 született, ldátum1. napján,
anya neve: név1
személyi igazolványának száma: szám1
cím10 szám alatti lakos,
ténylegesen: hely4 út
22. szám alatt tartózkodó magyar állampolgár -

bűnös: testi sértés büntetében
[Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat].

Ezért őt a bíróság 2 (kettő) év szabadságvesztésre ítéli.

A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetén a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani azzal, hogy a szabadságvesztés büntetésből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A bíróság kötelezi a vádlottat, hogy az eljárás során felmerült 117.100.- (egyszáztizenhétézer-egyszáz) forint bünygyi költséget fizesse meg az államnak külön felhívásra.

I n d o k o l á s

[1] A Nógrád Vármegyei Főügyészség a 2022. szeptember hó 12. napján kelt B.431/2021/5. BTÖ. számú vádiratában Terhelt1 vádlottal szemben a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő - életveszélyt okozó - testi sértés büntette miatt emelt vádat.

[2] A tárgyaláson lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az ügyész a vádirati tényállást érdemben fenntartotta, csupán az abban le elkövetés idejét pontosította, fenntartotta továbbá a vádirati minősítést is.

[3] A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az alábbi tényállást állapította meg:

[4] Terhelt1 vádlott szakmunkásképző iskolát végzett, karosszéria lakatos szakképzettséget szerzett, továbbá szakképesítéssel rendelkezik nehézgépek - homlokrakodó, buldózer és targonca - vezetésére. hely2, név2 kőműves alkalmazásában építőipari segéd munkásként dolgozik. A havi nettó jövedelme 300.000.- forint. Egy kiskorú (2 éves) gyermek eltartásáról gondoskodik,

aki a vádlottól külön, az édesanyja nevelésében él, azonban a vádlott havonta 180 euróval hozzájárul a gyermek tartásához. Más eltartottja nincs. Vagyona a cím12 utca 10. szám alatti ingatlan, valamint egy cím13 úti lakás 1/4-ed - 1/4-ed tulajdoni hányada, melyek forgalmi értékét megjelölni nem tudja. Betegsége nincs. Tartozása a vele szemben korábban folyamatban volt büntetőeljárásokkal összefüggésben áll fenn. Büntetett előéletű:

[5] A vádlottat a Salgótarjáni Járásbíróság a 2020. március hó 05. napján kelt és 2020. április hó 09. napján jogerőre emelkedett 4.Bpk.134/2020/3. számú büntetővégzésével – a 2019. november hó 17. napján hely3 elkövetett garázdaság vétsége miatt – 100 napi tétel (napi tételenként 1.000.- Ft összegű) pénzbüntetésre ítélte.

[6] A vádlottat a Salgótarjáni Járásbíróság a 2020. november hó 06. napján kelt és 2020. december hó 08. napján jogerőre emelkedett 3.Bpk.574/2020/2. számú büntetővégzésével – a 2020. április hó 04. napján hely1 elkövetett ittas járművezetés vétsége miatt – 180 napi tétel (napi tételenként 1.000.- Ft összegű) pénzbüntetésre ítélte és egy évre a járművezetéstől eltiltotta.

[7] Terhelt1 2021. július hó 03. napján 20 óra körüli - ennél azonban pontosabban meg nem határozható - időpontban a cím13 út 117. szám alatti „Rigó” kocsmában italozott. Mikor hazaindult, a vendéglátóegységből kilépve, a kocsmá előtt szóváltásba keveredett az ott erősen ittas állapotban tartózkodó sértett1-nal, akihez ezt követően odaszaladt, majd őt egy alkalommal, nagy erővel lefejelte. Ennek következtében sértett1 a járdáról az útestre zuhant, Terhelt1 pedig odament hozzá és több alkalommal, nagy erővel, testszerte ütlegelte, valamint rugdosta. sértett1 ezt követően megpróbált felállni, azonban Terhelt1 megrúgta a fején, melynek következtében ismét a földre esett, úgy, hogy a fejét az útpadkába üttette. Ekkor

tanú3 felemelte a földről sértett1t, akitől eközben Terhelt1et az 1. számú tanú megpróbálta távoltartani, ő azonban kiszabadult a fogásból, ismételten odafutott a már álló helyzetben lévő sértett1hez és ismét lefejelte őt, majd a földön fekvő sértett1t újfent több alkalommal megrúgta és megütötte. Terhelt1 cselekményének név3 vetett véget, aki elhúzta a testvérét sértett1től.

[8] Terhelt1 vádlott bántalmazása következtében sértett1 sértett jobboldali bordatörést, tarkótájéki koponyacsonttörést, az arc zúzódását, agyzúzódást, valamint kisebb mennyiségű, lágyhártyák közötti vérzést szenvedett el, mely sérülések büntetőjogi gyógytartama nyolc napon túli, a tényleges gyógytartam 4-6 hét közötti időre tehető.

[9] Az agyzúzódás és a koponyaüri vérzés életveszélyes sérülésnek tekintendők, a sérülések méreteit figyelembe véve közvetett életveszély állt fenn.

[10] A bíróság a tényállást a vádlott, továbbá sértett1 sértett, valamint az I. számú tanú, név4 sértett1, tanú2, tanú3, név5 és név6 tanúk vallomása, továbbá az igazságügyi orvosszakértői vélemény és az okirati bizonyítékok – közöttük a vádlott erkölcsi bizonyítványa, a rendőri jelentések, a szemle jegyzőkönyv és az annak mellékletét képező fényképek - alapján állapította meg.

[11] Figyelemmel arra, hogy az ítélet ellen kizárólag az ügyész, továbbá kizárólag a büntetésre vonatkozó rendelkezések ellen jelentett be fellebbezést, a bíróság az ítélet részletes indokolását mellőzte. Az indokolás - a Be. 562.§ (2) bekezdése alapján - a Be. 561.§ (3) bekezdés a)-c) és e) pontjában, valamint az 564.§ (4) bekezdésében írottakból áll.

[12] Terhelt1 vádlott a tényállásban részletezett azon magatartásával, hogy ittas állapotában egy a sértett részéről az irányába elhangzott szóbeli inzultust követően kialakult szóváltás hevében lefejelte, majd többször testszerte megütötte és megrúgta a sértettet, aki e bántalmazás következtében a tényállásban rögzített közvetett életveszélyt előidéző sérüléseket szenvedte el, megvalósította a Btk. 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő – életveszélyt okozó – testi sértés büntettét.

[13] A vádlott bántalmazásra irányuló szándéka nem volt kétséges. A vádlott a sértettet testszerte, intenzíven, köztük a fejtájékot érintően nagy erővel támadva bántalmazta. Különösebb anatómiai ismereteket nem igényel annak felismerése, hogy a fej és azon belül az agy az emberi test egyik központi szerve, az annak védelmére szolgáló koponya durva bántalmazása pedig az agy sérülését eredményezheti, amely életveszélyes állapothoz vezethet. A vádlott ebbe belenyugodott, s azután is közömbös maradt aziránt, hogy a sértettel mi történik, hogy a testvére megakadályozta őt a sértett további bántalmazásában.

[14] A bíróság a büntetés kiszabása során a vádlott terhére súlyosító körülményként értékelte büntetett előéletét, önhibából eredő ittas állapotát, kitartó szándékát a bűncselekmény elkövetésében, magatartása kirívóan erőszakos voltát, továbbá a testi épség elleni bűncselekmények helyi elszaporodottságát, mely utóbbi statisztikai adat híján is

súlyosító körülmény akkor, ha a köztudomás, illetve a bíróság hivatalos tudomása szerint a hasonló - ez esetben testi épség elleni - bűncselekmények száma magasabb az adott területen az átlagosnál (56/2007.BK vélemény III/11).

[15] A bíróság a vádlott javára nyomatékos enyhítő körülményként vette figyelembe a sértettnek a vádlottal szemben közvetlenül a bűncselekmény elkövetését megelőzően tanúsított provokatív magatartását, továbbá a hosszabb ideje a vádlottal és a családtagjaival (feleségével) szemben tanúsított agresszív, kötekedő magatartását, melyek közül az előbbi közvetlenül, utóbbi pedig közvetve járult hozzá a bűncselekmény elkövetéséhez.

[16] A bíróság a vádlott javára további enyhítő körülményként értékelte, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá kisebb nyomatékkal a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időt.

[17] A bíróság a vádlott javára nem értékelte enyhítő körülményként a megbánását. A vádlott a tárgyaláson kifejezetten ezirányú védői kérdésre fejezte ki megbánását, arra vonatkozóan, „amit tett”. Az általa ezt megelőzően és ezt követően előadottakból azonban egyértelműen érzékelhető volt, hogy megbánást valójában sem az általa elismert magatartása, sem a tényállásban részletezett magatartása és a terhére megállapított bűncselekmény elkövetése miatt nem érzett.

[18] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést a céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy az igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez. A bíróság feladata az ítélezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is.

[19] A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[20] A bíróság a feltárt büntetéskiszabási körülmények alapján, az előbbieken hivatkozott büntetéskiszabási elveket szem előtt tartva úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok elérése érdekében a Btk. 33. § (1) bekezdésének a) pontja, 34. § I. fordulata és a 36. §-a szerinti szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges.

[21] A vádlott terhére rótt bűncselekmény 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A büntetési tétel - Btk. 80. § (2) bekezdése alapján - irányadó középértéke 5 év.

[22] Az a körülmény, hogy a vádlott a nagy tárgyi súlyú, a társadalomra fokozottan veszélyes cselekményét a sértett provokatív magatartásának hatására követte el, méltánylást érdemlő okként értékelendő a büntetés kiszabása során. A vádlott az ügy alapját képező bűncselekmény elkövetését megelőzően ilyen jellegű bűncselekményt nem követett el, azóta pedig törvénytisztelő életmódot folytat, melyben a munkavállalás és gyermekének eltartása, illetve a vele való kapcsolattartás, az ő nevelésében, támogatásában való hatékony részvétel. Az ügy összes körülményéből arra vonható következtetés, hogy a tényállásban részletezett magatartás egyszeri indulatkitörés volt a vádlott részéről, mely alapján pedig arra lehet következtetni, hogy a vádlottal szemben a törvényi tételkeret minimumát meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabása szükségtelen.

[23] A bíróság megítélése szerint tehát a rendelkező rész szerinti – 2 év - tartamú szabadságvesztés kiszabása szükséges, ugyanakkor elegendő is a vádlottal szemben.

[24] A vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés annak végrehajtása nélkül is eléri a célját, ezért a bíróság annak felfüggesztéséről rendelkezett a Btk. 85.§ (1) bekezdése alapján. A bíróság a próbaidő tartamát a Btk. 85.§ (2) bekezdésében írt tételkeret maximumában határozta meg, figyelemmel a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára.

[25] A bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére Btk. 35. § (1) bekezdése és a 37. § (2) bekezdésének a) pontja alapján rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani, továbbá a Btk. 38.§ (1) bekezdésének I. fordulata és a Btk. 38.§ (2) bekezdésének a) pontja alapján rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségéről.

[26] A bíróság a bűnösnek kimondott vádlottat a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Balassagyarmat, 2023. március 01.

dr. Kozma-Kovács Krisztina s. k. bíró